

Genesis 8, 18 - 22; 9, 12 - 17 Noe vyšel z archy s ním jeho synové a jeho žena a ženy jeho synů. Všechna zvíř, všechna havěť a všechno ptactvo, vše, co se plazí po zemi, vyšlo podle svých čeledí z archy. Noe pak vybudoval Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých dobytčat i ze všeho čistého ptactva a zapálil na tom oltáři oběti zápalné. I ucítil Hospodin libou vůni a řekl si v srdci: „Už nikdy nebudu zlořečit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil. Setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země.“ Dále Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenou se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“ Řekl pak Bůh Noemu: „Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi.“

Milé sestry, milí bratři!

Mám rád vědecké zkoumání přírody, sleduji jeho výsledky, i když jim už stále míň rozumím. Ukazuje se, že příroda je pořád složitější, než jsme si mysleli. Nechápu však, proč mnozí vědci neuznávají jako vědeckou otázku: proč se vše dalo do pohybu, proč se kyvadlo těch pomyslných hodin začalo kývat, nebo kdo natáhl péro stejně pomyslným hodinkám. Vždyť základní přírodní zákon - jednoduše řečeno - říká Těleso zůstává v klidu nebo rovnoměrném přímočarém pohybu, dokud na něj nepůsobí vnější síla. Místo toho slyším radostný výkřik vědce: Tady se přírodě povedl úžasný zázrak, a nikdo mi nevysvětlí kdo, nebo co je ta příroda.

Podobně je pitvána i Bible. Ohledně dnešní perikopy se zkoumá, jestli se jedná o celosvětovou potopu nebo nějakou místní. Tady mi nevádí různost názorů. Těším se, že jednou budeme vědět víc podrobností týkajících se Bible. Bible však nechce být učebnicí historie, chce popsat vztah Boha k člověku, kterého stvořil. Jak se vyvíjel vztah člověka k Bohu. A jak se projevoval vztah Boha k člověku.

Nejdřív musím říct, že mne fascinuje, že si nekonečný, duchovní Bůh, zvolil za svého partnera člověka částečně duchovního, částečně v uvozovkách "uplácáného" z prachu. Proč mu nestačili duchovní andělé? O andělech se vyjadřuje, že jsou určeni k službě. Službě jemu, Bohu, ale i službě člověku. Nedivím se, že církevní Otcové vysvětlují, že svět padlých andělů, andělů, kteří měli rozdávat světlo a zvolili tmu, vznikl jako důsledek tohoto Božího rozhodnutí. Pohoršili se nad tím, že oni, skvoucí duchové se mají snížit k něčemu takovému - sami to vidíme - co se válí ve špíně, podléhá drogám, alkoholismu, dokáže se přizpůsobit zlu, stát se zlem. Sami se stali tím nejhorším zlem. Vytvořili protibožskou říši a chtějí Bohu dokázat, že svou nenávistí dokáží lidstvo spojit dříve a pevněji než on láskou.

Tím víc nás musí udivovat, že sám Bůh si zvolil tak ubohého tvora za společníka. Udělal nás velkými, obdařil mnoha dary a schopnostmi, stvořil pro nás rajskou planetu. Svobodou nás nejvíce přiblížil sobě, a my právě svobodu dokážeme zneužít, minout jeho cestu, ba postavit se proti němu.

Každý protibožský čin končí smrtí. Pádem do tmy. Smrt musí být vykoupěna smrtí. Když náš prapředek Adam se vzdálil od Hospodina svou neposlušností, svoji nahotu chtěl přikrýt fíkovými listy. A Bůh mu ukazuje, že to není cesta k pokání. Dává mu oděv zhotovený ze zvířecí kůže. První zvíře bylo zabito pro lidskou vinu. Touto obětí si má člověk uvědomit hrůznou cenu hříchu. Cestou poslušnosti jde Adamův syn Ábel, obětuje beránka. Kain si chce Boha usmířit svými skutky, dává mu oběť ze své sklizně. Proto jeho oběť nebyla přijata. Boha si nemůžeme usmířit. Poslušnost je pravá cesta Božích dětí. Poslušnost byla i Noemova cesta, proto se jeho oběť Bohu líbila. Abraham v

poslušnosti jde obětovat svého syna a vlastní Boží Syn jde poslušně na smrt na kříži za hříchy celého světa. Jiné oběti už není třeba.

Vidíme, že poslušnost má jedinečný význam. Bohu se líbí činorodost člověka, ale poslušná. Odpověď na vedení jeho Svatým Duchem. Proti ní stojí pohanská činorodost. Vyhledávání nejruznějších rituálů pro různé situace. I křesťané mají tendenci vymýšlet si, jak zapůsobit na Boha, jak si ho získat. Myslíme si, že vyžaduje honosné chrámy, on nám říká, že my jsme jeho chrámem. Nepotřebuje žádné tlumočníky nebo přímlovce, vždyť je to náš Otec, náš bratr, jeho Svatý Duch je přímlovcem za nás. Nepotřebuje žádné rituály. Svoji krvavou oběť nám předal v prosté bratrské večeři. Nemusíme ho hledat, nacházíme ho ve všech svých bratrech a sestrách na celém světě. Když zbloudíme, on sám nás hledá. K oživení smlouvy s ním není třeba nic vymýšlet, stačí pohled na duhu, kterou vykouzlí na obloze. K tomu, abychom zůstali v jeho lásce stačí zůstat jeho dětmi a občany jeho království.

Noe šel cestou poslušnosti, a jeho poslušnost si získala Boží srdce pro každého člověka, pro celé lidstvo. Vyjádří rozhodnutí, že přijme člověka takového, jaký je. Ano, jsme slabí a stářím slábneme ještě víc. Nic nám však nebrání naslouchat tichému hlasu Božího Ducha a nechat se jím vést. Naše poslušnost rozšíří jeho Království. Amen.